

zprávy

VÁŽENÉMU PŘÍTELI MUDr. KARLU KRASNICKÉMU – RENTGENOLOGOVI, DUDÁKOVI A ZNALCI A MILOVNÍKU LIDOVÉ HUDBY – K OSMDESÁTINÁM

Bez halasných fanfár, i když v plných tónech hudby, proběhlo osmdesáté výročí narození rentgenologa, hudebního skladatele, virtuózního koncertního sólisty na dudy, milovníka českých lidových písní a tanců, oblíbeného přítele MUDr. Karla Krasnického.

Pražský rodák, narozený 29. ledna 1937, nastoupil po studiu na pražském gymnáziu a na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy praxi na radiodiagnostických odděleních v Klad-

ně a v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Dnes pracuje na poliklinice v Praze 2. Současně s praxí studoval hudbu na Státní konzervatoři, na níž absolvoval v roce 1982. Kromě klavírní hry, jíž se věnoval od dětství, se prosadil jako koncertní sólový hráč na dudy. Pro tento nástroj napsal a sám sólově provedl koncert pro Dudy a komorní orchestr Es dur. Od studentských let se velice seriózně zabýval studiem lidových písní a tanců, zvláště z oblasti jižních Čech. Upravoval hudební party, vedl dětské i dospělé sbory a orchestry a sám v nich hrál. Spolupracoval se Souborem lidových písní a tanců Bláta, českobudějovickým Úsvitem, mělnickými Jarošovci, s pražským Vysokoškolským uměleckým souborem UK, pražskou Taneční konzervatoří i rozhlasovým Souborem Čenka Holase. Organizačně mnoho let působil jako režisér a předseda programové rady Mezinárodního dudáckého festivalu ve Strakonici. Úspěšně doprovázel na dudy vystoupení oficiálních orchestrů, mimo jiné i orchestr Národního divadla v Praze, nebo dětské ansámblu Pražský dětský sbor Čestmíra Staška či Bambini di Praga, Camerata rustica a další. Za tuto práci mu byl ministrem kultury udělen titul „Zasloužilý pracovník kultury“. Spolupráci s konzervatoří a amatérským souborům, jako je Šáteček ze Semic či pražský Rozmarýnek, se věnuje dosud.

Kolegovi MUDr. Karlu Krasnickému nechci jen pogratulovat k hudební tvorbou naplněnému životu, ale poděkovat mu i za životní příklad a přátelské chování po dlouhá léta. Byli jsme spojeni nejen medicínskou profesí. Od maturitního věku – poprvé v červenci 1952 na povinné prázdninové brigádě, stavbě přehrady na pitnou vodu pro Jirkov na Křimovském potoce – jsme se setkávali na hudebně tanečních přátelských setkáních milovníků lidové hudby a tance. Vzpomínám zvláště na zkoušky souboru jihočeských lidových písní a tanců Bláta, nebo na jeho instrumentaci rytmicky složitých polabských tanců Mateniky pro taneční složku Vysokoškolského uměleckého souboru Karlovy univerzity s cimbálovým orchestrem obohaceným o dva lesní rohy.

Do dalších let životní pohody přeji MUDr. Karlu Krasnickému za zpěváky, tanečníky i radiology ještě dlouhá léta plná dobré hudby.

prof. MUDr. Stanislav Tůma, CSc.